

Sygn. akt VI U 2510/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2023r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Karolina Chudzinska

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2023r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

po rozpoznaniu sprawy K. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania K. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 30 września 2022r., znak (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu K. A. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 października 2022r. do 31 stycznia 2025r.

Stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania wyroku.

Sędzia Karolina Chudzinska

VI U 2510/22

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 września 2022 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu K. A. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, bowiem Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 23 września 2022 roku nie ustaliła u niego niezdolności do pracy.

W dniu 30 października 2022 roku ubezpieczony złożył odwołanie od powyższej decyzji, zaskarżając ją w całości. W uzasadnieniu wskazał, iż stan jego zdrowia nie ulega poprawie i musi poddawać się systematycznej rehabilitacji, co uniemożliwia mu podjęcia jakiejkolwiek pracy zarobkowej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując argumentacją zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy przytoczonej na wstępie – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki :

jest niezdolny do pracy,

ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przy czym w myśl art. 12 wspomnianej wyżej ustawy – niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Natomiast w myśl art. 61 – prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Kwestią sporną w przedmiotowej sprawie było ustalenie stanu zdrowia ubezpieczonego i jego wpływu na zdolność do pracy, w szczególności ustalenie, czy stan zdrowia ubezpieczonego powoduje jego całkowitą bądź częściową niezdolność do pracy.

W celu rozstrzygnięcia powyższej kwestii Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych, lekarzy następujących specjalizacji:

- neurologa,

- kardiologa/specjalisty chorób wewnętrznych,

którzy rozpoznali u ubezpieczonego poniższe schorzenia:

- choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa z wielopoziomową dyskopatią lędźwiową,

- przewlekły zespół bólowy lędźwiowo - krzyżowy objawowy z częstymi zaostrzeniami,

- stan po przebytych urazie czaszkowo - mózgowym i złamaniu trzonu kręgu L2 leczonym zachowawczo,

- nadciśnienie tętnicze,

- żylaki kończyn dolnych.

Schorzenia te skutkują u ubezpieczonego bólami i zawrotami głowy, ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w odcinku szyjnym i lędźwiowym, przewlekłym zespołem bólowym szyjno barkowym i lędźwiowo - krzyżowym z obecnymi objawami ubytkowymi, obniżeniem tolerancji wysiłku fizycznego. Wskazane schorzenia nadal powodują u ubezpieczonego istotne upośledzenie sprawności psychofizycznej ustroju i zdolności do zatrudnienia. Przeciwwskazana jest ciężka praca fizyczna, dźwiganie ciężarów, długotrwała praca w pozycji wymuszonej, praca w złych warunkach atmosferycznych oraz praca wymagająca pełnej sprawności psychofizycznej.

dowód: opinia sądowo - lekarska biegłego neurologa z dnia 19.01.2023r. - k.18-19v. akt sprawy

Z przyczyn neurologicznych badany jest nadal okresowo częściowo niezdolny do pracy do stycznia 2025 roku. Częściowa niezdolność do pracy istnieje nadal od daty wyczerpania uprzedniego świadczenia i spowodowana

jest przede wszystkim schorzeniami układu kostno - stawowego z objawami neurologicznymi oraz chorobami współistniejącymi.

Natomiast z powodów internistycznych i kardiologicznych ubezpieczony nie jest ani częściowo ani całkowicie niezdolny do pracy.

dowód: opinia sądowo - lekarska biegłego neurologa z dnia 19.01.23r. oraz kardiologa z dnia 11.06.2023r.

Jedyne zastrzeżenia do opinii biegłego neurologa wniósł organ rentowy podnosząc m.in., że z jego opinii nie wynikają istotne zaburzenia funkcjonalne. Biegły nie stwierdził niedowładów, zaników mięśniowych, zaburzeń zwieraczy, istotnego deficytu neurologicznego pod postacią zaników mięśni uda i podudzia lewego oraz deficytu siły mięśniowej lewego podudzia. Zdaniem organu rentowego nastąpiła istotna poprawa stanu zdrowia ubezpieczonego.

Sąd nie uwzględnił powyższych zastrzeżeń, trzeba bowiem zauważyć, iż wspomniany biegły – neurolog stwierdził, że schorzenia występujące u ubezpieczonego takie jak m.in. choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa z wielopoziomową dyskopatią lędźwiową, stan po przebyłym urazie czaszkowo – mózgowym i złamaniu kręgu L2 leczonym zachowawczo skutkują u ubezpieczonego bólami i zawrotami głowy, ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w odcinku szyjnym i lędźwiowym, przewlekłym zespołem bólowym szyjno-barkowym i lędźwiowo – krzyżowym z obecnymi objawami ubytkowymi, obniżeniem tolerancji wysiłku fizycznego. Biegły podkreślił, iż powyższe schorzenia powodują u ubezpieczonego istotne upośledzenie sprawności psychofizycznej ustroju i zdolności do zatrudnienia. Wyjaśnił, że praca fizyczna, dźwiganie ciężarów, długotrwała praca w pozycji wymuszonej, w złych warunkach atmosferycznych nasila te dolegliwości i niekorzystny postęp schorzeń.

Wobec powyższego Sąd pozytywnie ocenił opinię biegłego neurologa, która logicznie uzasadniała zajęte stanowisko.

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe było wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy i nie wymagało prowadzenia dalszego postępowania dowodowego, tym bardziej, iż strona wnioskująca o przeprowadzenie kolejnego dowodu z opinii uzupełniającej nie wykazała, by wymagała ona dodatkowych wyjaśnień. Jak już wspomniano, brak było przekonującej argumentacji, która wskazywałaby na błędy w wydanej opinii i wzbudziłaby wątpliwości Sądu w kwestii prawidłowości w zakresie przeprowadzonych przez biegłego badań i wysnutych z nich oraz z przedstawionej dokumentacji medycznej wniosków końcowych.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd, w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym zwłaszcza wskazaną wyżej opinię biegłego neurologa uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i działając na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w punkcie 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję potwierdzając prawo ubezpieczonego do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres tj. od 1 października 2022 roku do 31 stycznia 2025 roku.

W punkcie 2 wyroku Sąd orzekł o odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, albowiem dysponował on co do zasady tą samą dokumentacją medyczną, co biegli sądowi, a zatem miał podstawy do dokonania prawidłowej oceny stanu zdrowia ubezpieczonego i wydania decyzji potwierdzającej prawo ubezpieczonego do renty, czego nie uczynił.

Sędzia Karolina Chudzinska